

Kredit.

Utgifter under året:

Räntor	6,650: 03	
Gårdsunderhåll	3,372: 19	
Skolans underhåll	3,756: 20	13,778: 42
Behållning	—	122,010: 30
	Summa <i>My.</i>	135,788: 72

Tillgångar.

Fastighet	—	227,057: 55
Skuldsedlar	—	48,000: —
Aktier	—	228: 56
Kassa	—	641: 75
	Summa <i>My.</i>	275,927: 86

Skulder.

Till Finlands Statskontor	115,917: 56	
„ Sedmigradskys småbarnsskola	38,000: —	153,917: 56
Behållning	—	122,010: 30
	Summa <i>My.</i>	275,927: 86

XI. Förlikningsnämnden.

Den af fattigsakföraren till Förlikningsnämnden afgifna berättelsen öfver hans verksamhet under tiden från den 1 juni till den 31 december 1891 är, med uteslutning af en längre fram återgifven tabell, af följande lydelse:

„Fattigsakförarebefattningen i Helsingfors har med utgången af år 1891 egt bestånd i sex år. Då befattningen i slutet af år 1885 inrättades, fastställdes för densamma, till en början, icke någon detaljerad instruktion. Enär speciel erfarenhet i ärendet ännu icke stod till buds från eget land samt jemväl den erfarenhet man vunnit i Sverige — hvarest fattigsakförarebefattningar funnits inrättade på tvenne särskilda orter, en uti Göteborg sedan år 1873 samt tvenne uti Stockholm sedan år 1884 — var af jemförelsevis ungt datum, ville man icke genom möjligen olämpliga detaljbestämningar hindra institutionens utveckling i öfverensstämmelse med

Fattigsakförarens verksamhet.

förhandenvarande omständigheters kraf. Den till först antagne sakföraren hänvisades därför endast att i hufvudsak följa de grundsatser, hvilka enligt en af fattigsakföraren i Göteborg till stadsfullmäktige derstädes afgifven årsberättelse legat till grund för hans verksamhet och för hvilka grundsatser närmare redogjorts uti det betänkande, N:o 20 år 1885, som till Stadsfullmäktige härstädes afgifvits af det för beredande af frågan om anställande af en fattigsakförare tillsatta utskott.

Dessa grundsatser hafva, på sätt fattigsakförarens tidigare årsberättelser vidhandengifva, jemväl hos oss befunnits i allo tillämpliga. Med tillgodogörande af den sålunda vunna erfarenheten har sedermera af Förlikningsnämnden uppjorts en instruktion, dagtecknad den 1 juni 1891 eller samma dag undertecknad (E. Borenus) tillträdt ifrågavarande befattning, hvilken instruktion sålunda varit normgifvande för fattigsakförarens verksamhet, under den tid denna berättelse omfattar.

Något uttalande rörande enskildheterna i denna instruktion kan efter en erfarenhet af endast några månader sjelffallet icke ifrågakomma. Hvad sjelfva institutionen beträffar, anser jag mig deremot redan nu kunna uttala den stadgade öfvertygelse, att ifrågavarande institution fyller ett verkligt behof. Betydelsen af densamma ligger icke så mycket i den hjälp sakföraren inför rätta kan lemna obemedlade parter uti en och annan mera invecklad rättstvist — ty dessa mera invecklade mål komma alltid att utgöra endast ett ringa procenttal af de ärenden, som blifva föremål för fattigsakförarens handläggning — icke heller uti de förlikningar, hvilka afslutas inför fattigsakföraren; om ock fördelen af dessa ju icke heller bör underskattas. Fattigsakförarebefattningens största betydelse ligger, så att säga, uti den trygghet befattningens blotta tillvaro skänker obemedlade parter anspråk. Månet berättigadt yrkande hvilket, då det framställes af en obemedlad part, lemnas fullkomligt obeaktadt, vinner ett annat tillmötesgående, då detsamma förmedlas af en af kommunen tillsatt tjänstemän, sådan som fattigsakföraren. Och man torde icke heller misstaga sig, om man antager att kännedomen om en eller annan angelägenhets afgörande genom fattigsakförarens ingripande i månet fall afvärjer tredska vid fullgörandet af förpligtelser gentemot och emellan obemedlade parter.

De diariiförda ärendena under tiden från den 1 Juni till den 31 December 1891 hafva utgjort 135. Af dessa hafva inkommit

under Juni	månad	27
„ Juli	„	21
„ Augusti	„	8
„ September	„	5
„ Oktober	„	15
„ November	„	31
„ December	„	28
Summa		135

Den närmare fördelningen af ärendena framgår af nedanstående tabell. Härvid må anmärkas att, på grund af Förlikningsnämndens den 21 sistlidne Oktober derom fattade beslut, ur diariet afförts de ärenden uti hvilka käranden icke ånyo infunnit sig inom tre månader efter det ett bref, att till svaranden aflemnas, eller ett fullständigt stämningsmemorial till honom utgifvits. Jemväl må framhållas, att, i likhet med tidigare praxis, i diariet icke antecknats de till antalet visserligen betydande fall, hvilka icke föranledt annan åtgärd än lemnande af råd och upplysningar.“